

os over, at der er et flertal i Folketinget, og vi har glædet os over, at vi gør det sammen med Dansk Folkeparti, som hele vejen igennem har vist, at de er i stand til at stå ved de aftaler, som så indgås.

Jeg vil blot lige til fru Pia Gjellerup, der spurgte til Mifresta, sige – og det sagde jeg også under førstebehandlingen – at vores holdning til Mifresta er, at den aftale, som vi kender, er uholdbar, hvis vi får held med det, der er den danske regerings hovedprioritet under det danske formandskab her i andet halvår, nemlig at vi kan udvide Det Europæiske Fællesskab med helst 10 nye lande, og det har virkning fra den 1. januar år 2004, for det betyder, at hele forudsætningen for den måde, vi har behandlet Mifresta på, er fundamentalt ændret, i og med at de lande, der tidligere er tilgodeset af Mifresta-midler, nu bliver tilgodeset af direkte støtte som medlemmer af det store europæiske fællesskab.

Der har vi også sagt, at vi ønsker at genforhandle Mifresta-ordningen inden sommer, forstået på den måde, at vi vil tage kontakten til partierne, og så må vi se, hvor langt det vil bære, men det udgangspunkt, der lå for de tidligere aftaler, er fundamentalt ændret.

Fru Pia Gjellerup var også inde på en del af det, der selvfølgelig omkranser den finanslov, regeringen har fremsat, og forudsætningerne herfor, nemlig det kommunale forbrug. Og det er også det, hr. Ole Sohn var inde på.

Der er mange påstande omkring den aftale, der nu er formidlet mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, om det brev, der sendes ud. For hvad er det egentlig, regeringen har gjort? Ja, det er selvfølgelig at have taget udgangspunkt i, at den aftale, som den daværende regering i juni måned sidste år indgik med KL, jo er en væsentlig forudsætning for udvikling i den samlede samfundsøkonomi, som den selv har beskrevet i den daværende regerings publikationer, som vi er enige i.

Derfor er det et legitimt mål at have, at man forsøger at nå at overholde den aftale, som den tidligere regering har indgået med det kommunale selvstyre. Regeringen har samtidig sagt: Vi skal nok levere alle de aftaler, som den tidligere regering har indgået som regering, vi skal nok levere nøjagtig det samme som det, man dengang gjorde.

Det, vi så konstaterer, er jo desværre, at der er et udgiftsskred på ca. 2 mia. kr. i alt på kommuner og amter i år 2002-budgetterne i forhold til aftalen. Og der har vi været på grænsen af det,

som det egentlig kan bære, når vi så så på finansloven, nemlig forudsat, at der var plads til 1 mia. kr. mere til det kommunale og amtslige konsum end det, der var aftalt med den tidligere regering.

Derfor kom vi frem til, at der skulle en begrænsning til på ca. 1 mia. kr. Det har vi gjort i god forståelse med amterne. De har gennemgået deres budgetter, de har reduceret deres forventede forbrug med 350 mio. kr. Og det, der ligger tilbage med kommunerne, er en forventning om, at de også bidrager til en reduktion. Men det er jo ikke en beskæring. Det er en mindre vækst.

KL 21.30

Der er trods alt tale om et forbrug, der ligger 1 mia. kr. over det, man aftalte med den tidligere regering, når det gælder kommuner og amter. Og det er ikke penge, som regeringen inddrager, det er penge, der bliver i den kommunale kasse. Og de 500 mio. kr., der er tale om i forbindelse med bedre ældreomsorg, er penge, der kommer som et nettotilskud til kommunerne, 500 mio. kr. Det gør de i år, og det gør de også i de efterfølgende år. Det er jo ikke et engangsbeløb. Så der er altså tale om en merbevilling netto til det kommunale selvstyre på 500 mio. kr.

Se, når det var muligt at få en aftale med Kommunernes Landsforening, er det, fordi der er en fælles opfattelse af problemet, nemlig at man i år 2003 vil være ude af stand til at finansiere det niveau, man var nået op på, hvis man udfyldte sine budgetter. For det, der skete fra juni måned og frem til budgetlægningen, var, at man fik ca. 800 mio. kr. mere i afregning af selskabsskatterne, og det er egentlig dem, man har brugt til et øget primært kommunalt forbrug.

Derfor er der en fælles interesse i, at i stedet for, at man får en meget stor vækst og er tvunget til at reducere, fordi det kan finansieres i 2003, at man så får en mere glidende vækst. For vi taler om vækst fra 2001 til 2002, og vi taler om en vækst, der fortsat er 1 mia. kr. større end det, der var aftalt med den tidligere regering.

Så vi taler om en begrænset vækst for det kommunale selvstyres egen skyld. Der er altså ikke tale om at aflevere en eneste krone til statskassen, og de 500 mio. kr. får man, og forudsætningen for de 500 mio. kr. er den lov, der sikrer, at borgerne får en ret, når det gælder valg af hjemmehjælp, valg af plejebolig, valg af ældrebolig. Så sådan hænger tingene sammen. Så der er altså også her tale om, at vi i enhver henseende behandler og respekterer det kommunale